

Aspi Domi-
ni nostri Je-
su Christi.

Passio Domini nostri IESU Christi ex
quattuor Euang. in vnum re-
dacta & ordinata.

Proprinquabat dies festus azimorum,
qui dicitur Pascha. Erat autem post bi
dium. Et dixit I E S V S discipulis
suis. Scitis quod post biduum Pascha
fiet: & filius hominis tradetur vt cruci
figatur. Tunc congregati sunt Principes sacerdo
tum & seniores in atrium Principis sacerdotum qui
dicitur Caiphas: & consilium fecerunt, & querebant
summi Sacerdotes & scribæ quomodo eum do
lo tenerent & occiderent: timebant vero plebem
ideo dicebant: non in die festo ne tumultus fieret
in populo. Intrauit autem Sathanas in Iudam, qui
cognominatur Scarioth, vnum de duodecim: qui
abiit ad Principes sacerdotum (summos inquam sa
cerdotes) vt proderet eum illis: & locutus est cum
eis, & magistratibus, quemadmodum eum traderet
illis: & ait illis. Quid vultis mihi dare, & ego vobis
eum tradam: qui audientes gauisi sunt: & promise
runt pactiq; sunt pecuniam illi dare: & constituerunt
ei triginta argenteos: & spondit: & exinde qua
rebat oportunitatem, vt eum oportune traderet sine
turbis. Prima autem die azimorum, quādo Pascha
imolabatur: in qua necesse erat occidi Pascha: ac
cesserunt discipuli ad I E S V M & dicunt ei.
Quo vis eamus, & paremus tibi vt manduces Pa
scha? & mittit duos ex discipulis suis, Petrum & Ioā
nem, dicens. Euntes parate nobis Pascha, vt man
ducemus. At illi dixerunt. Vbi vis paremus? Et di
xit ad eos. Ite in ciuitatem ad quendam, ecce intro
euntibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo
Amphoram aquæ portans sequimini eum in domū
in quam intrat: & dicetis patrifamilias domus. dicit
tibi Magister: tempus meum prope est: apud te facio
Pascha cum discipulis meis: vbi est refectio mea: vbi

13928

est diuersorū, vbi Pascha cum discipulis meis man-
ducem? & ipse ostendet vobis cenaculum magnum
stratum & ibi parate nobis. Et abierunt discipuli
eius: & venerunt in ciuitatem. Euntē autem inuene-
runt sicut dixit illis I E S V S & fecerunt sicut con-
stituit illis I E S V S: & parauerunt Pascha. Vespere
autem facto, venit cum duodecim & cum facta
esset hora, discubuit, & duodecim apostoli cum eo.
Et discumbentibus & edentibus illis, dixit. Amen
dico vobis: quod vnus vestrum me traditurus est,
qui manducat mecum. Et contristati valde, coepe-
runt singuli dicere: nunquid ego sum Domine? at
ipse respondens ait. Vnus ē duodecim, qui intinxit
mecum panem in paropside, qui intingit mecum in
catino, hic me tradet. Filius quidem hominis va-
dit, sicut scriptum est de illo: vā autem homini illi,
per quem filius hominis tradetur bonum erat ei si
natus non fuisset homo ille. Respondens autem
Iudas, qui tradidit eum, dixit. Nunquid ego sum
Rabbi? Ait illi. Tu dixisti. Et ait illis. Desiderio de-
sideraui hoc pascha manducare vobiscum antequā
patiar. Dico enim vobis quod ex hoc non mandu-
cabo illud, donec impleatur in regno Dei. Et acce-
pto calice, gratias egit, & dixit. Accipite, & diuidite
inter vos. Dico enim vobis: quod non bibam de
generatione vitis, donec regnum Dei veniat. Coe-
nantibus autem illis, accepit I E S V S panem gra-
tias egit, & benedixit, & fregit, deditq; discipulis
suis, & ait. Accipite, & comedite. hoc est corpus
mum, quod pro vobis traditur. * Et frangitur. * *prima co-
rinth. ij.*
hoc facite in meam commemorationem. Similiter
& calicem, postquam coenauit, accipiens, gratias
egit, & dedit illis, dicens. Bibite ex hoc omnes. hic
est enim sanguis meus noui testamenti: qui pro mul-

LUC.

tis effundetur in remissionem peccatorum. Hic est calix nouum testamentum in sanguine meo qui pro vobis effundetur. Amen dico vobis quod iam non bibam de hoc genimine vitis, vsq; in diem illum, cum illud bibam vobiscum nouum in regno

MAR.

Dei patris mei. Et biberunt ex eo omnes. & ait illis. Hoc facite, quotiescunq; bibetis, in meam commemorationem. Verumtamen ecce manus traden-

LUC.

tis me, mecum est in mensa, & quidem filius hominis sicut quod definitum est, vadit: verumtamen vae homini illi, per quem traditur. Et ipsi coeperunt querere inter se: quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. Facta est autem & contentio inter eos: quis eorum videretur esse maior?

IOHN.

Sciens autem IESVS, quia venit hora eius ut transeat ex hoc mundo ad patrem: cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. (atq; ita modis omnibus volens eos auertere à contentione ambitiosa) coena facta cum diabolus iam misisset in cor ut traderet eum Iudas Simonis Scariothis: sciens quod dedit ei omnia Pater in manus: & quod à Deo exiuit, & ad Deum vadit: surgit à coena, & ponit vestimenta suas: & cum accepisset linteam, precinxit se deinde misit aquam in peluim: & coepit lauare pedes discipulorum suorum, & extergere linteo quo erat praecinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum: & dicit ei Petrus. Domine, tu mihi lauas pedes. Respondit IESVS, & dixit ei. quod ego facio, tu nescis modum: scies autem postea. Dicit ei Petrus. Non lauabis mihi pedes in aeternum. Respondit ei IESVS. Si non lauero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus. Non tantum pedes, sed & manus & caput. Dicit ei IESVS. Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lauet: sed est mundus totus: & vos mun-

di estis, sed non omnes. Sciebat namq; quis nam es-
set, qui traderet eum: propterea dixit. non estis mun-
di omnes. Postquam ergo lauit pedes eorum ac-
cepit vestimenta sua & cum recubisset iterum, dixit
eis. Scitis quid fecerim vobis? vos vocatis me magi-
ster & Domine & bene dicitis: sum etenim. Si ergo
ego laui pedes vestros Dominus & magister: & vos
debetis alter alterius lauare pedes: exemplum enim
dedi vobis, vt quemadmodum ego feci vobis, ita
& vos faciatis. Amen amen dico vobis: non est ser-
uus maior domino suo: neq; Apostolus maior eo
qui misit illum. Si hoc scitis beati eritis, si feceritis
ea. & addens, dixit eis. Reges gentium dominan-
tur eorum: & qui potestatem habent super eos, be-
nefici vocatur. vos autem non sic: sed qui maior est
in vobis, fiat sicut minor: & qui praeceptor est, sicut
ministrator. Nam quis maior est qui recumbit, an
qui ministrat? non ne qui recumbit? ego autem in
medio vestrum sum, sicut qui ministrat. vos autem
estis qui permansistis mecum in tentationibus meis:
& ego dispono vobis, sicut disposuit mihi pater
meus Regnum: vt edatis & bibatis super mensam
meam in Regno meo: & sedeat is super thronos, iu-
dicantes duodecim tribus Israelis. Non de omni-
bus vobis dico. Ego scio quos elegerim sed vt
adimpleatur scriptura: qui manducat mecum pa-
nem, leuabit contra me calcaneum suum: amodo
dico vobis priusquam fiat: vt cum factum fuerit, cre-
datis quod ego sum. Amen amen dico vobis, qui
accipit si quem misero, me accipit: qui autem me ac-
cipit, accipit eum qui me misit. Cum haec dixisset
IESVS, turbatus est spiritu: & protestatus est, &
dixit. Amen amen dico vobis quia vnus ex vobis
tradet me. Aspiciebant ergo adinuicem discipuli, he-

Et addis-
dit, Ioan.

stantes de quib' diceret. Erat ergo recumbens vnus
de discipulis eius, in sinu I E S V, quem diligebat
I E S V S. innuit ergo huic Simon Petrus, & dixit
ei, quis est de quo dicit? Itaq; cum recubuiſſet il-
le super pectus I E S V, dixit ei. Domine quis est?
Respondit I E S V S. Ille est, cui ego intinctum
panem porrexero. Et cum intinxisset panem, dedit
Iudæ Simonis Scariothis. & post buccellam introi-
uit in eum Sathanas: & dicit ei I E S V S. Quod fa-
cis, fac citius. Hoc autem nemo sciuit, discumben-
tium, ad quid dixerit ei. Quidam enim putabant,
quia oculos habebat Iudas, quod dixisset ei I E-
S V S. eme ea quæ opus sunt nobis ad diem festū:
aut egenis vt aliquid daret. Cum ergo accepisset il-
le buccellam, exiuit continuo. Erat autem nox cum
ergo exisset, dixit I E S V S. Nunc clarificatus est
filius hominis & Deus clarificatus est in eo. Si Deus
clarificatus est in eo: & Deus clarificabit eum in se-
metipso: & continuo clarificabit eum. Filioli, adhuc
modicum vobiscum sum, quæretis me, & sicut dixi
Iudæis, quo ego vado, vos non potestis venire: &
vobis dico modo mandatum nouum do vobis vt
diligatis inuicem, sicut dilexi vos, vt & vos diliga-
tis inuicem. in hoc cognoscent omnes quod mei
estis discipuli, si dilectionem habueritis ad inuicem.
Dicit ei Simon Petrus. Domine quo vadis? Respon-
dit I E S V S. Quo ego vado, non potes me se-
qui modo: sequeris autē postea. Dicit ei Petrus. Qua-
re non possum te sequi modo? animam meam pro
te ponam. Respondit I E S V S. Animam tuam
pro me pones? Amen amen dico tibi: non cantabit
gallus donec ter me neges. Et ait eidem Simoni.
Simon ecce Sathan expetiuit vos, vt cribraret sicut
tritricum. Ego autem rogaui pro te, vt nō deficiat fides

tes tua: & tu aliquando conuersus, confirma fratres
tuos. Qui dixit. Domine, tecum paratus sum & in
carcerem & in mortem ire. Et ille dixit. Dico tibi Pe
tre non cantabit hodie gallus, donec ter abneges
nosse me. Et dixit eis. Quando misi vos sine sacculo
& pera & calceamentis: nunquid aliquid defuit vo
bis? At illi dixerunt. Nihil. Dixit ergo eis. Sed nunc
qui habet sacculum, tollat similiter & peram, & qui
non habet, vendat tunicam & emat gladium. Dico
enim vobis: quod adhuc hoc quod scriptum est,
oportet impleri in me. Et cum iniustis deputatus est.
Etenim ea quæ de me sunt, finem habent. At illi di
xerunt. Ecce duo gladii hic. At ille dixit. Satis est.
Et ait discipulis suis. Non turbetur cor vestrum. *cre. Ioan.*
ditis in Deū: & in me credite. (& alia plura dixit q̄
habetur Ioā. 14. in cuius fine dicit) surgite, eamus
hinc. Et hymno dicto, egressus ibat s̄m consue
tudinem in montem oliuarum. Secuti sunt autem il
lis & discipuli: & exierunt in montem oliueti. Tunc
dicit illis I E S V S. Omnes vos scandalum patie
mini in me in ista nocte. Scriptum est enim percu
tiam pastorem, & dispergetur oues gregis. Sed post
quam resurrexero, præcedam vos in Galileam. Re
spondens autem Petrus, ait illi. Et si omnes scanda
lizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. Et
ait illi I E S V S. Amen dico tibi: quod tu hodie
in hac nocte priusquam gallus cantet, ter me nega
bis priusquam (inquā) gallus bis vocem dederit, ter
me es negaturus. At ille amplius loquebatur. Et si
oportuerit me mori tecum, non te negabo. Simili
ter & omnes discipuli dixerunt: (& Dominus mul
ta præterea dixit post prius, quæ habentur.) *Ioan. 15.*
Hæc cum dixisset I E S V S, egressus cum discipu
lis suis trans torrentem cedron, venit cum illis in *16, 17.*

villam quæ dicitur Gethsemani : vbi erat hõrtus in
quem introiuit ipse & discipuli eius & cum perue-
nisset ad locum, dixit eis. Sedete hic, donec vadam
illuc, & orem. Et coassumpto Petro, & duobus filiis
Zebedei, coepit contristati & mœstus esse pauere, &
tædere. Tunc ait illis. Tristis est anima mea vsq; ad
mortem. sustinete hic, & vigilate mecum. Et progres-
sus pusillũ, ipse auulsus est ab eis, quantũ est iactus
lapidis: & procidit in faciem suam super terram: &
orabat, vt, si fieri posset, transiret ab eo hora: & di-
xit. Abba Pater, omnia possibilia sunt tibi transfer
hunc calicem à me sed non quod ego volo sed
quod tu: mi Pater, si possibile est, transeat à me calix
iste: veruntamen non sicut ego volo sed sicut tu.
Et venit ad discipulos suos: & inuenit eos dormiē-
tes: & dixit Petro. Sic Simon, dormis? non potuisti
vna hora vigilare mecum? vigilate, & orate, vt non
intretis in tentationem: spiritus quidem promptus
est, caro autem infirma. Iterum secundo abiit, & ora-
uit eundem sermonem, dicens. Pater mi, si non po-
test hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas
tua. Et venit iterum, & inuenit eos dormiētes: erant
enim oculi eorum grauati & ignorabant quid res-
ponderunt ei & relictis illis, iterum abiit & orauit
eundem sermonē, & positis genibus orabat dicens.
Pater, si vis, transfer calicem istum à me: veruntamē
non mea, sed tua voluntas fiat. Apparuit autem illi
angelus de coelo, confortans eum. & factus in ago-
nia, prolixius orabat, & factus est sudor eius sicut
guttæ sanguinis decurrentis in terram. & cum sur-
rexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos,
inuenit eos dormientes præ tristitia: & ait illis.
Quid dormitis? dormite iam, & requiescite. sufficit:
surgite, & orate ne intretis in tentationem: ecce ap-
propinquauit

propinquauit hora: & filius hominis traditur in manus peccatorum. Surgite eamus: ecce appropinquauit qui me tradit. Et adhuc eo loquente, ecce Iudas scariothis vnus ex duodecim, & cum eo turba multa cum gladiis & fustibus: missi à principibus Sacerdotū & Scribis & Senioribus populi. Sciebat enim & Iudas qui tradebat eum, locum quia frequenter I E S V S conuenerat illuc cum discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset cohortem à Pontificibus & Phariseis ministros, venit illuc cum laternis & facibus & armis. dederat autem traditor eis signū, dicens. Quemcūq; osculatus fuero, ipse est: tenete eum, & ducite caute. Et antecedebat eos, & appropinquauit I E S V, vt oscularetur eum. & cū venisset, statim accessit ad eum, & ait. Aue Rabbi, Rabbi. Et osculatus est eum. Dixit ei I E S V S: Amice, ad quid venisti? Iuda osculo filium hominis tradis? I E S V S itaq; sciens omnia quæ ventura erant super eum processit, & dixit eis. Quem queritis? Responderunt ei. I E S V M Nazarenum. Dixit eis I E S V S. Ego sum. Stabat autem & Iudas qui tradidit eum, cum ipsis. vt ergo dixit eis I E S V S ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Iterum ergo eos interrogauit. Quem queritis? Illi autem dixerunt. I E S V M Nazarenum. Respondit I E S V S. Dixi vobis, quod ego sum. Si ergo me queritis, sinite hos abire. Vt impleretur sermo quem dixit. Quia quos dedisti mihi, non perdidici ex eis quenquam. Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in I E S V M, & tenuerunt eum. Videntes autem hi qui cum ipso erant quod futurum erat, dixerunt ei. Domine, si percutimus in gladio? Simon ergo Petrus, habens gladium, eduxit eum: & percussit pontificis, summi sacerdotis seruum: &

abscidit auriculam eius dexteram : erat autem no-
men seruo malchus. Respondens autem IESVS,
ait. Sinite vsq; huc. Et cum tetigisset auriculam eius,
sanauit eum. Dixit ergo IESVS Petro, mitte gla-
dium in vaginā: mitte in locum suum: omnes enim
qui acceperit gladium, gladio peribunt. An putas
quod non possum rogare Patrem meum, & exhi-
bebit mihi modo plusquā duodecim legiones an-
gelorum? calicem quem dedit mihi Pater, non vis
ut bibam illum? Quomodo ergo implebuntur scri-
pture? quia sic oportet fieri. Dixit autem IESVS
ad eos qui venerant ad se, Principes sacerdotum, &
magistratus tēpli, & seniores. Tanquam ad latro-
nem existis cum gladiis & fustibus comprehendere
me, cum quotidie fuerim vobiscum in templo, &
sedebam docens, & non me tenuistis. Sed hæc est
hora vestra, & potestas tenebrarum. Hoc autem to-
tum factum est, ut adimpleretur scripturæ propheta-
rum. Tunc discipuli relicto eo omnes fugerunt.
A dolens autē quidam sequebatur eum amictus
sindone super nudo: & tenuerunt eum: & ille relicta
sindone, nudus profugit ab eis. Cohors autem &
tribunus & ministri Iudæorum comprehenderunt
IESVM: & tenentes ligauerunt eum, & adduxer-
unt eum ad Annam primum: erat enim socer Cai-
phæ qui erat Pontifex anni illius. Miserunt
autē cum ad Caiphā Pontificem: erat autem
Caiphas, qui consilium
dederat Iudæis: quod
expedit vnum hominē
mori pro populo. Et ita
duxerunt IESVM ad

Hæc verba, Miserunt autem
eum ad Caiphā pontificem:
non habentur in codicibus no-
stris, sed inuenta sunt in co-
mentarijs Cirilli, ut potest ex
ipsis videri: & testatur Nico-
de Cusa lib. 6. excita. fol. 102.
hoc idem testatur Erasmus in
fine suarum annota. in testō no

no, et ita omnes Euangeliste Caiphā principem sa-
cōfentiū, omnes Petri negatio cerdotum, vbi scribæ &
nes fuisse in domo Caiphæ. seniores conuenerant.
Petrus autem sequeba-
tur eum à longe vsq; intro in atrium Principis sa-
cerdotum. Sequebatur enim I E S V M Simon Pe-
trus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat
notus Pontifici: & introiuit cum I E S V in atrium
Pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exi-
uit ergo Discipulus alius qui erat notus Pontifici:
& dixit ostiariæ: & introduxit Petrum: & ingressus
intro, sedebat cum ministris ad ignem, vt videret fi-
nem, & calefaciebat se. Princeps autem sacerdotum
& omne concilium quærebant falsum testimonium
contra I E S V M, vt eum morti traderent, & non
inueniebant, cum multi falsi testes accessissent: mul-
ti enim falsum testimoniū dicebant aduersus eum:
& conuenientia testimonia non erant. Nouissime
autem venerunt duo falsi testes: & surgentes, fal-
sum testimoniū dicebant aduersus eum, dicentes.
Hic dixit. Possum destruere templum Dei, & post
triduum reedificare illud. Nos audiuius eum di-
centem. ego dissoluam templum hoc manufactum,
& post triduum aliud non manufactum ædificabo.
Et non erat conueniens testimonium illorum. Et
exurgens summus sacerdos in medio eorum, inter-
rogauit I E S V M dicens. Non respondens quic-
quam ad ea quæ tibi obiciuntur ab his? Ille autem
tacebat, & nihil respondit. Rursus summus sacer-
dos interrogauit eum, & dixit ei. A diuino te per
Deum viuum, vt dicas nobis, si tu es CHRI-
S T V S filius Dei benedicti. Dixit illi I E S V S.
Tu dixisti: ego sum. Veruntamen dico vobis: amo-
do videbitis filium hominis sedentem à dextris vir-

tatis Dei, & venientem cum nubibus cœli. Tunc
Princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens.
Blasphemauit: quid adhuc egemus testibus: quid
adhuc desideramus testes? ecce nunc audistis bla-
sphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes con-
demnauerunt eum, reum esse mortis. Et tunc cœpe-
runt quidam conspuere eum: & expuerunt in faciē
eius: & velare eam: & colaphis eum cædebant: alii
autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes.
Prophetiza nobis **CHRISTE** quis est qui te
perculsit? & ministri alapis eum cædebant. Accen-
so autem igne in medio atrii, & circumsedentibus il-
lis, erat Petrus in medio eorum foris in atrio deor-
sum: accessit ad eum vna ancilla ex ancillis summi
sacerdotis ostiaria (illa quæ Petrum introduxerat)
& cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens
illum sedentem ad lumen, cum eum fuisset intuita,
dixit. Et hic cum illo erat. Et ad eum dixit. Nun-
quid & tu ex discipulis es hominis istius? Et tu
cum **I E S V** Galileo Nazareno eras. At ille nega-
uit illum coram omnibus, dicens. Mulier, non sum,
non noui illum: neq; scio, neque noui quid dicas.
Stabant autem serui & ministri ad prunas, quia fri-
gus erat, & calefaciebant se: erat autem cum eis &
Petrus stans & calefaciens se. Pontifex ergo interro-
gauit **I E S V M** de discipulis, & de doctrina eius.
Respondit ei **I E S V S**. Ego palam locutus sum
mundo: ego semper docui in synagoga & in tem-
plo, quo omnes Iudæi conueniunt, & in occulto lo-
cutus sum nihil: quid me interrogas? interroga eos
qui audierunt, quæ locutus sum ipsis: ecce hi sciunt
quid dixerim ego: Hæc cum dixisset: vnus alsu-
stus ministrorum, dedit alapam **I E S V**, dicens
Sic respondes Pontifici? respondit ei **I E S V S**

Cypr. lib. primo Epistolarum
Epistola. 3. fol. 6. sentit Domi-
num sic respondisse ne fateri
videretur cōtumeliose pōtifici
respondisse.

tum ad Caiphā pontificem: & Petrus exiit foras
ante atrium: & gallus cantauit. Egresso autem Petro
in vestibulum, vidit eum alia ancilla: & cōcepit dice-
re circumstantibus, & his qui erant ibi. Hic ex illis
est: & hic erat cum I E S V Nazareno. Erat autem
Simon Petrus stans & calefaciens se. (redierat scilicet
ad ignem illum, ne videretur à verbis ancillae
deturbari) dixerunt ergo ei. Nunquid & tu ex disci-
pulis eius es? Et alius videns eum, dixit. Et tu
de illis es. At ille iterum negauit cum iuramento,
dicens. O homo, non sum: non noui hominem. Et
post pusillum, interuallo facto quasi horae vnus,
alius quidam affirmabat dicens. Vere & hic cum
illo erat: nam & Galileus est. Et accesserunt qui astan-
bant: & rursus dicebāt Petro. Vere & tu ex illis es:
nam Galileus es: & loquelā tuā manifestum te facit.
Et dicit ei vnus ex seruis Pontificis, cognatus eius.
cuius abscidit Petrus auriculam. Nonne ego te vi-
di in horto cum illo? Ille autem cōcepit anathematizare,
detestari, & iurare, quod non nouisset hominē.
Et ait Petrus. Homo, nescio qd dicas: nescio hominē
istum quem dicitis. Iterum ergo negauit Petrus:
& statim, continuo, adhuc eo loquente, iterum
gallus cantauit, & cōuersus dominus, respexit Petrum:
& recordatus est Petrus verbi domini: quomodo
dixerat: priusquam gallus cantet bis, ter me negabis:
& cōcepit flere, & egressus foras, fleuit amare.
Et viri qui tenebāt I E S V M, illudebant ei, cōcedentes:
& velauerunt eum, & percutiebant faciem

Si male locutus sum, te-
stimonium perhibe de
malo. Si autem bene,
quid me cōcedis? Misit
ergo eum Annas liga-

Sic habet
in comens-
tarijs ciril-
li.

eius: & interrogabant eum dicentes. Prophetiza,
quis est qui te percussit? Et alia multa blasphemantes dicebāt in eum, & vt factus est dies, conuenerūt seniores plebis & princeps sacerdotum & scribe: & duxerunt illum in concilium suum, dicentes, si tu es CRISTVS, dic nobis. Et ait illis. Si uobis dixerō, nō credetis mihi. Si autem & interrogaue- ro, nō respondebitis mihi: neq; dimittetis. Ex hoc autem erit filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. Dixerūt autē omnes. Tu ergo es filius Dei? Qui ait. Vos dicitis quod ego sum. At illi dixerūt quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audiui- mus de ore eius. Et confestim mane consilium fa- cientes summi sacerdotes cum senioribus & scribis & vniuerso concilio, inierunt omnes cōcilium ad- uersus IESVM, vt eum morti traderent, & sur- gens omnis multitudo eorum, vincientes IESVM, vinctum adduxerunt ā Caipha in pretor- ium: & tradiderunt Pontio Pilato p̄fidi. Tunc videns Iudas qui eum tradidit, quod damnatus esset, p̄nitentia ductus retulit triginta argenteos principibus sacerdotum & senioribus populi dicens. Peccaui, tradens sanguinem iustum. At illi dixe- runt. Quid ad nos? tu videris. Et proiectis in tem- plo argenteis, recessit: & abiens laqueo se suspen- dit. Principes autem sacerdotum acceptis argēteis, dixerunt. Non licet eos mittere in corbonam, quia precium sanguinis est. Concilio autem inito, emer- runt ex eis agum figuli in sepulturam pergrinor- um. Propter hoc vocatus est ager ille, achelde- ma, hoc est, ager sanguinis, vsq; in hodiernum diem. Tunc adimpleum est quod dictum est per Hieremā prophetam dicentem. Et acceperunt triginta argenteos, precium appreciati quod appres-

ciauerunt, à filiis Israel, & dederunt eos in agrum ^{Act. pri}
figuli, sicut constituit mihi Dominus. Iudas autem ^{mo cap.}
suspensus crepuit medius, & diffusa sunt omnia vis-
cera eius: & notum factum est omnibus habitanti-
bus Hierusalem. I E S V S autem stetit ante præ-
sidem: erat autem mane: & ipsi non introierunt in
prætorium, vt non contaminarentur, sed vt mandu-
carent Pascha. Exiit
*Pascha non solum pro agno, sed
et pro bobus et ouibus. capis
tur. deuter. 16.*

ergo Pilatus ad eos for-
tis, & dixit. Quam accu-
sationem assertis aduer-
sus hominem istum? Responderunt, & dixerunt
ei. Si non esset hic malefactor, non tibi tradidisse-
mus eum. Dixit ergo eis Pilatus. Accipite eum vos,
& secundum legem vestram iudicate eum. Dixe-
runt ergo ei Iudæi. Nobis non licet interficere quem-
quam. Vt sermo I E S V impleretur quem dixit, sicut ^{Luc.}
gnificans qua morte esset moriturus. Coeperunt au-
tem illum accusare, dicentes. Nunc inuenimus sub-
uertentem gentem no-

stram, & prohibentem
tributa dare Casari, &
dicentem se C H R I-
S T V M regem esse.
Pilatus autem interro-
gauit eum dicens. Tu
es rex Iudæorum. At
ille respondens ait. Tu
dicis. Ait autem Pilatus
ad Principes sacerdotū
& turbas. Nihil inuenio

causæ in hoc homine. Introiuit ergo iterum Pila-
tus in prætorium, & vocauit I E S V M, & dixit
ei. Tu es rex Iudæorum? Respondit, I E S V S. ^{Ioan. 3}

A temetipso hoc dicis, an alii tibi dixerunt de me?
Respondit Pilatus. Nunquid ego Iudæus sum? gens
tua & Pontifices tradiderunt te mihi: quid feci-
sti? Respondit I E S V S. Regnum meum non
est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset Regnū
meum, ministri mei utiq; decertarent ut non traderer
Iudæis: nunc autem Regnum meum non est
hinc. Dixit itaq; ei Pilatus. Ergo Rex es tu? Re-
spondit I E S V S. Tu dicis, quod rex sum ego.
Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mūdum,
ut testimonium perhibeam veritati. Omnis qui est
ex veritate, audit vocem meam. Dicit ei pilatus.
Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exi-
uit ad Iudæos, & dicit eis. Ego nullam inuenio in
eo causam. At illi inualescebant dicentes. Com-
mouet populum, docens per vniuersam Iudæam,
incipiens à Galilea vsq; huc. Pilatus autem audiens
Galileam, interrogauit si homo Galileus esset? & ut
cognouit quod de Herodis potestate esset: remisit
eum ad Herodem, qui & ipse Hierosolymis erat illis
diebus. Herodes autem viso I E S V, gauisus est
valde: erat enim cupiens ex multo tempore videre
eum, eo quod audiret multa de eo: & sperabat si-
gnum aliquod videre ab eo fieri: interrogabat au-
tem eum multis sermonibus: at ipse nihil responde-
bat. Stabant autem Principes sacerdotum & scribæ
constanter accusantes eum. Spreuit autem illum He-
rodes cum exercitu suo, & illiuit indutum veste al-
ba, & remisit ad Pilatum: & facti sunt amici Pilatus
& Herodes in ipsa die: nam antea inimici erant ad-
inuiem. Pilatus autem conuocatis Principibus sa-
cerdotum & magistratibus & plebe. Interrogauit
eum præses dicens. Tu es rex iudeorum? Dicit Quod hac interrogatio facta
fuerit

Luc.

Matth.
Mar.

fuert in conspectu iudaeorum
apparet ex uerbis Lucæ quæ
dicit Pilatum dixisse ut infra.

a Principibus sacerdotum & senioribus, nihil res-
pondit. Pilatus autem rursus interrogauit eum di-
cens. Non respondes quicquam, uide inquantis te
accusant? Tunc dicit ei Pilatus. Non audis quanta
aduersum te dicunt testimonia? Et non respon-
dit ei ad ullum verbum: ita ut miraretur Pilatus ve-
hementer. Dixit autem Pilatus ad illos. Obliti-
stis mihi hunc hominem quasi auertentem populū:
& ecce ego corā uobis interrogans, nullā causam in-
uenio in homine isto, ex his in quibus eum accusa-
tis: sed neq; Herodes: nam remisi uos ad illū: & ec-
ce nihil dignum morte actum est ei. Emendatum
ergo illum dimittam. Necesse autem habebat dimit-
tere eis per diem festum, vnum. Per diem solem-

Hæc uerba quæ hic ascendisse
dicitur, non erat illa quæ IESVS
M adduxerat: sed erat
quæ uenerat petitura, ut pro
consuetudine sibi unus ex uini-
stis dimitteretur. ideo ad eā
Pilatus loquitur. Sed dum ipse
nuncium uxoris audit, corrū-
pta et ipsa est a primoribus.

Admonet autem hos consuetus
dini, non quod illis esset igno-
ra: sed quod cum consueissent eo
die uelle sibi dimitti aliquem,

illi IESVS. Tu dicis.

Et accusabāt eum sum-
mi sacerdotes in mul-
tis: & cum accusaretur

Luc.

Matth.

Mar.

19. dicitur

10. dicitur

10. dicitur

10. dicitur

non conueniebat ut aliquem pe-
terent ad mortem duci: ad hęc
cum et ipse præses eo die doles-
cet aliquem dimittere propter
Iudæos nõ dicebat ut propter
eosdem aliquem eodem die ad
mortem traderet.

vultis dimittam vobis
Regem Iudæorum?
Sciebat enim quod p-
inidiã tradidissent eum
summi sacerdotes. Se-
dente autem illo pro-
tribunali, misit ad eum
vxor eius, dicens. Nihil tibi & iusto illi: multa enim
passa sum hodie per visum propter eum. Principes
autem sacerdotum Pontifices & seniores persuase-
runt turbis, vt peterent Barabbam, IESVM ve-
ro perderet: & concitauerunt turbam vt magis Ba-
rabbam dimitteret eis. Pilatus autem præses respon-
dens ait illis. Quem vultis vobis de duobus dimit-
ti? at illi dixerunt, Barabbam. Exclamauit enim
vniuersa turba dicens. Tolle hunc & dimitte nobis
Barabbam. Clamauerunt rursus dicentes. Non
hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas latro.

Luc.

Ioan.

Luc.

Mattb. et
Mar,

Luc.

Qui erat propter seditionem quandam factam in
ciuitate, & homicidium missus in carcerem. Iterum
ergo Pilatus locutus est ad illos volens dimittere
IESVM. Et dicit illis Pilatus. Quid igitur fa-
ciam IESV qui dicitur CHRISTVS? quid
vultis faciam regi Iudæorum? At illi iterum cla-
mauerunt dicentes. Crucifige crucifige eum. Di-
cuntq; omnes. Crucifigatur. Pilatus vero tertio di-
cebat illis. Quid enim mali fecit iste? nullam cau-
sam mortis inuenio in eo: corripiam ergo illum, &
dimittam. At illi magis clamabant. Crucifige eum:
crucifigatur. Et instabant vocibus magnis, postulan-
tes vt crucifigeretur: & inualescebant voces eorum,
& Principum, & sacerdotum. Videns autem Pilatus
quod nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: ac-
cepta aqua, lauit manus coram populo, dicens. In-

nocens ego sum a sanguine iusti huius: vos videri-
tis. Et respōdens vniuersus populus, dixit. San-
guis eius super nos & super filios nostros. Tunc Pi-
latus volēs populo satisfacere, adiudicauit fieri pe-
titionē eorum: & dimi-
sic iudei dato alijs saluatore, fit illis Barabbam, eum
sibi latronem seditiosum et ho- qui propter homici-
micidam seruauerunt, à quo ma- dium & seditionē mis-
lis his omnibus repleantur, et sus fuerat in carcerem,
mors CHRISTI salus est quem petebant. I E-
etiā scelestis, qui eum pro ipsis SVM vero tradidit
datum, non à populo sed à Do voluntati eorum. nam
mino Deo intelligūt, et amant. apprehendit IESVM:
& flagellauit, & tradidit flagellis coesum, vt cruci-
figeretur. Tunc milites præsidis suscipientes I E-
SVM in prætorio, duxerunt eum in atrium, quod
est prætorii: & conuocant totam cohortem: & con-
gregauerunt ad eum vniuersam cohortem: & exue-
tes eum: clamidem coccineā circumdederunt eum
& ira induunt eum purpurea: & plēdentes coro-
nam de spinis, posuerunt super caput eius, & arun-
dinem in dextera eius: & veniebant ad eum & ge-
nuflexo ante eum, illudebant ei: & coeperunt sa-
lutare eum, dicentes. Ave Rex iudeorum. Et da-
bant ei alapas: & expuentes in eum, acceperunt
arundinem, & percutiebant caput eius & conspu-
ebant eum: & ponentes genua adorabant eum. Exi-
uit iterum Pilatus, & dicit eis. Ecce adduco eum
foras vt cognoscatis quod in eo nullam inuenio
causam. Exiit ergo I E S V S foras, portans co-
ronam spineam, & purpureum vestimentum, & di-
xit eis. Ecce homo. Cum ergo vidissent eum Pon-
tifices & ministri, clamabant dicentes. Crucifige
crucifige eum. Dicit eis Pilatus. Accipite eum vos

& crucifigite: ego enim non inuenio in eo causam.
Respondunt ei Iudæi. Nos legem habemus: & se-
cundum legem nostram debet mori: quia filium
Dei se fecit. Cum ergo audisset Pilatus hunc ser-
monem, magis timuit: & ingressus est prætorium
iterum: & dicit ad I E S V M. Vnde es tu? I E-
S V S autem responsum non dedit ei. Dicit ergo
ei Pilatus. Mihi non loqueris? nescis quod pote-
statem habeo crucifigere te, & potestatem habeo di-
mittere te? Respondit I E S V S. Non haberes
potestatem aduersum me ullam, nisi tibi datum es-
set desup: propterea qui me tradidit tibi, maius pec-
catum habet. Et exinde quærebat Pilatus dimitte-
re eum. Iudæi autem clamabant, dicentes. Si hunc
dimittis, non es amicus Cæsaris. omnis enim qui
se regē facit, contradicit Cæsari. Pilatus autem cum
audisset hos sermones, adduxit foras I E S V M,
& sedit pro tribunali in loco qui dicitur Lithostrat-
os, hebraicę autem Gabatha. Erat autem parasceue
Paschæ hora quasi sexta, & dixit Iudæis. Ecce rex
vester. Illi autem clamabant. Tolle tolle, crucifi-
ge eum. Dixit eis Pilatus. Regem vestrum cruci-
figam? Et responderunt Pontifices. Non habes
mus regem nisi Cæsarem. Tunc ergo tradidit eis
illum vt crucifigeretur. Susceperunt autem I E-
S V M: & postquam illuserunt ei, exuerunt eum
clamidem purpuram, & induerunt eum vestimentis
suis, & eduxerunt eum vt crucifigerent: & baiulans
crucem suam, exiuit in eum qui dicitur Caluarie lo-
cum, hebraicę autem Golgotha. Exeuntes autem
cum ducerent eum, inuenerunt prætereuntem quē-
dam hominem Cireneum nomine Simonem ve-
nientem de villa Patrem Alexandri & Rufi: & ap-
prenderunt, & angariauerunt eum vt. tolleret cru-
cem

.s. milites

cem eius, & imposuerunt illi crucem portare post
I E S V M.

Sequebatur autem illum turba
multa populi & mulierum, quæ plangebant & la
mentabantur eum.

Conuersus autem ad illas

I E S V S, dixit. Filiæ Hierusalem, nolite

flere super me, sed super vos ipsas flete & super fi

lios vestros: quoniam ecce venient dies in quibus

dicent, beatæ steriles, & ventres qui non genuer

runt, & vbera quæ non lactauerunt. tunc incipient

dicere montibus: cadite super nos, & collibus, ope

rite nos. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in ar

ido quid fiet? Ducebantur autem & alii duo nequã

cum eo, vt interficerentur. Et venerunt in locum

qui dicitur Golgotha, quod est Caluarie locus: &

postquam venerunt, ibi, dabant ei bibere myrrha

tum vinum, & non accepit, & dederunt ei acetum

bibere cum felle mixtum: & cum gustasset, noluit

bibere. Ibi crucifixerunt eum, & cum eo duos

latrones, vnum à dextris & alium à sinistris, hinc &

hinc, medium autem I E S V M. Et impleta est

scriptura quæ dicit. Et cum iniquis reputatus est.

I E S V S autem dicebat. Pater dimitte illis non

enim sciunt quid faciunt. Scripsit autem & Pilatus

titulum causæ eius, & posuit super crucem super ca

put eius. Erat autem super scriptio scripta super il

lum litteris grecis, latinis, & hebraicis. H I C E S T

I E S V S N A Z A R E N V S R E X I V D Æ O

R V M. Hunc ergo titulum multi legerunt Iu

dæorum, quia prope ciuitatem erat locus vbi cruc

cifixus est I E S V S. & erat hebraicæ, græcæ, & la

tine scriptum. Dicebant ergo Pilato Pontifices Iu

dæorum. Noli scribere: Rex sum Iudæorum, sed

quod ipse dixit, Rex sum Iudæorum. Respon

dit Pilatus. Quod scripsi, scripsi. Erat autem ho

*alias vie
num.*

II

ra tertia: & crucifixerūt
eum. Milites ergo, cum
crucifixissent eum, ac-
ceperūt vestimēta eius:
& fecerunt quatuor par-
tes, vnicuiq; militi par-
tem: & tunicam, erat
autem tunica inconsu-

tilis desuper contexta per totum. dixerunt ergo
ad inuicem. Non scindamus eam, sed fortiamur de
ea, cuius sit. Vt scriptura impleveretur dicens. Partiti
sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam mise-
runt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Præ-
tereuntes autem blasphemabant eum, mouentes ca-
pita sua & dicentes. Væ qui destruis templum Dei,
& in triduo illud reædificas, salua te ipsum, si filius
Dei es: descende de cruce. Similiter & Principes
sacerdotum illudentes ad alterutrum cum scribis &
senioribus dicebant. Alios saluos fecit, seipsum
non potest saluum facere. Si Rex Israel est, descen-
dat nunc de cruce, & credimus ei. Confidit in Deo,
liberet eum, si vult. Dixit enim quod filius Dei
sum. Idipsum autem & latrones qui crucifixi erant
cum eo, improperebant ei, & conuitiabantur. Sta-
bat populus spectans, & deridebant illum Princi-
pes cum eis, dicentes. Alios saluos fecit, seipsum
saluum faciat si hic est **CHRISTVS** Dei ele-
ctus. Illudebant autem ei & milites accedentes, &
acerum offerentes illi & dicentes. Si tu es Rex Iu-
dæorum, saluum te fac. Vnus autem ex his, qui pen-
debant latronibus, blasphemabat eum, dicens. Si tu
es **CHRISTVS**, saluum fac te ipsum & nos.
Respondens autem alter, increpabat eum dicens.
Neque tu times Deum, qui in eadem damnatio-

*Hora tertia scilicet quia nondū
uenerat hora sexta: quāvis cum
peteretur ad crucifigendum,
appeteret hora sexta, ut est su-
pra uisum: & cum crucifixus
ad latronem loqueretur, nondū
erat hora sexta, sed fere sexta,
ut infra uidebimus.*

ne es, & nos quidem iuste, nam digna factis re-
cipimus hic vero nihil maligne fecit. Et dicebat ad
IESVM Domine, memento mei dum veneris in
Regnum tuum. Et dixit illi IESVS. Amen di-
co tibi: hodie mecum eris in paradiso. Erat autem
ferè hora sexta. Stabat autem iuxta crucem IESV
Maria mater eius, & soror matris eius Maria Cleo-
phæ, & Maria Magdalene. cum vidisset ergo IESVS
matrem & discipulum stantem, quem dilige-
bat dixit matri suæ. Mulier ecce filius tuus. Dein
de dixit discipulo ecce Mater tua. Et ex illa ho-
ra accepit eam discipulus in sua. A sexta autem ho-
ra tenebræ factæ sunt super vniuersam terram
vsq; ad horam nonam, & obscuratus est sol & cir-
ca horam nonam exclamauit IESVS voce ma-
gna dicens. Eli Eli lamah hazabatani. Quod est
interpretatum. Deus meus Deus meus, vt quid de-
reliquisti me? Quidam autem illic stantes, & audien-
tes, dicebant. Eliam vocat iste. Et continuo cur-
rens vnus ex eis, acceptam spongiam impleuit ace-
to & imposuit arundini, & dabat ei bibere, coete-
ri vero dicebant. Sine, videamus an veniat Elias
liberans eum. Postea sciens IESVS quia iam
omnia consummata sunt vt consummaretur scrip-
tura, dixit. Sitio. Vas ergo positum erat aceto
plenum illi autem spongiam aceto plenam hyssopo
circumponentes obtulerunt ori eius. Cum ergo
accepisset IESVS acetum, dixit. Consumma-
tum est. Et clamans voce magna IESVS, ait.
Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.
Et hæc dicens, inclinato capite tradidit & misit spi-
ritum, & expirauit. Et ecce velum templi scissum est
in duas partes à summo vsq; deorsum & terra mo-
ta est & petrae scissæ, & monumenta aperta sunt: &

2

3

4

5

6

7

multa corpora sanctorum qui dormierant, resurrexerunt & exeuntes de monumentis post resurrectionem eius venerunt in ciuitatem sanctam, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant custodientes I E S V M, viso terramotu, & his quae fiebant, & quia sic clamans expirasset timuerunt valde, dicentes: Vere filius Dei erat iste. Et glorificauit Deum Centurio, dicens: Vere hic homo iustus erat. Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quae fiebant, percutientes pectora sua, reuertebantur. Stabant autem omnes noti eius a longe, erant autem & ibi mulieres de longe aspicientes, inter quas erat Maria Magdalenae, & Maria Iacobi minoris, & Ioseph mater, & Salome, & mater filiorum Zebedei: & cum essent in Galilea, sequebantur eum, & ministrabant ei & aliae multae quae simul ascenderant cum eo Hierosolymam. Iudaei ergo, quoniam parasceue erat, vt non remanerent in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati) rogauerunt Pilatum, vt frangerentur eorum crura & tollerentur. Venerunt ergo milites, & primi quidem frangerunt crura, & alterius qui crucifixus est cum eo: ad I E S V M autem cum venissent, vt viderunt eum iam mortuum, non frangerunt eius crura sed vnus militum lancea latus eius aperuit & continuo exiit sanguis & aqua, & qui vidit, testimonium peribuit & verum est testimoniũ eius, & ille scit quod vera dicit, vt & vos credatis. Facta sunt enim haec, vt scriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia scriptura dicit: Videbunt in quem trasfixerunt. Post haec autem cum iam vespera facta esset, quia erat parasceue, quod est ante sabbatum, venit quidam homo diues ab Arimathea, nomine

alias Ioseph
sepo.

mine Ioseph, nobilis decurio, vir bonus & iustus.
Hic non consenserat consilio & actibus eorum: qui
expectabat & ipse Regnum dei, & discipulus erat
I E S V, occultus autem propter metum Iudeo-
rum, & audacter introiit ad Pilatum, & petiit cor-
pus I E S V. Pilatus autem mirabatur si iam obif-
set: & accersito centurione interrogauit eum, si iam
mortuus esset & cum cognouisset à centurione, do-
nauit & iussit reddi corpus I E S V. Ioseph autem
mercatus sindonem, & deponens eum inuoluit sin-
done munda. venit autem & Nicodemus, qui ve-
nerat ad I E S V M nocte primum, ferens mixtu-
ram myrrhe & aloes libras quasi centum. accepe-
runt ergo corpus I E S V, & ligauerunt linteis il-
lud cum aromatibus, sicut mos est Iudeis sepelire,
erat autem in loco ubi crucifixus est, hortus, & in
horto monumētum nouum: & posuit eum Ioseph
in monumento suo nouo, quod excidit in petra:
quo nondum quisquam positus fuerat, ibi ergo pro-
pter parasceue Iudeorum, quia iuxta erat monu-
mentum, posuerunt I E S V M: & aduoluit Io-
seph saxum magnum ad ostium monumenti, &
abiit. Maria autem Magdalene, & Maria Ioseph,
aspiciebant ubi poneretur, sedentes contra sepul-
chrum, & dies erat Parasceues, & sabbatum illuce-
scebat. Subsecutæ autem mulieres, quæ cum ipso
venerunt de Galilea viderunt monumentum, &
quemadmodum positum erat corpus eius: & reuer-
tentes parauerunt aromata & vnguenta & sabbato
quidem siluerunt secundum mandatum. altera au-
tem die quæ est post parasceue, conuenerunt Prin-
cipes sacerdotum & pharisæi ad Pilatum dicentes.
Domine recordati sumus quod seductor ille dixit
adhuc viuens. Post tres dies resurgam. Iube ere-

alias Iose

go custodiri sepulchrum vsque in diem tertium: ne
forte veniant discipuli eius, & furentur eum, & di-
cant plebi: surrexit à mortuis: & erit nouissimus
error peior priore. Ait illis Pilatus. Habetis cu-
stodiam: ite custodite sicut scitis. Illi autem abeu-
res munierunt sepulchrum signantes lapidem cum
custodibus.

Registrum. a b c.

Omnes duerniones præter c ternionem.

Venetis in ædibus Stephani Sabienfis, sum-
ptu & requisitione Melchioris Sellsæ.

M D X X X V l.

menſe Octobri.

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

13928

CKA